

un
Perquè En Pujol la placença
de la sensible purada i natural?
El 1er gran a un to de la tònica no
se pot el caràcter de sensible. És clar
que així és qüestió de nom colament.

Per mi, cançons dels cromatismes, de
les nostres cançons, no són res més,
que barreja dels modes antics, influen-
cia ancestral, modal, que han ar-
ribat en les nostres modal nous i ti-
piques, caracteritzant del centonament
del musical i prisme del nostre
poble.

Cromatismes per atzer
Prisme

La septima, variant de un to
o un semito de la tònica és una tier-
da dels modes antics hipodòric i lírio
prisi de gran avel en la nostra can-
corística, amb la ~~septima~~ vera tea
~~ble~~ p un ~~semito~~ el mode no
los i menor ~~barmonia~~ amb ~~semito~~ de
gracia un ~~semito~~ (vera sensible.)

al fer l'inventari general del
 nostre cançons i al alambir-lo
 podem veure la proporció
 que hi té aquest cromatisme
 peculiar; però noaltres presentem
 que ell és un dels timbres
 més característics del cant
 del nostre poble.

La sexta o superdominant ~~en~~
 presenta també un cromatisme
 peculiar amb el seu major o
 baixar en el mode menor. Quan
 baixada sembla ésser una re-
 miniscència del 9° to gresorià;

Quan és baixada en el major
 presenta un tetracord peculiar, i és:
 Remit^o - to - remit^o d'un cinquè
 me passant la - a - b - do - re^o;

cançó 83. (Olivero)
 en el 43/44 (cançó) la sexta convenient de remit^o és encara més
 bell i irregular.

La supertòmita abaixada, en molt
pocs no és res més que l'atraca
de l'aire descendent molt a prop
de Mallorca i també a prop
de l'alta Sesara.

Innan no són modals, sinó purament
 apertures o brodatures, notes lliures
 de la melodia, que no les cedeixen
 al caracter modal.

La superdominant purata no paren
Tant-se en caràcter de blocada dura
és un primer to. ~~reagencia~~, ella
vor, que un caràcter domotie es dia-
tònic

3

En la cançó mallorquina (sobretot en les
cançons de feballada) el tetracord
dòric hi té gran preponderància. Fins
en cançons iniciades en mode eoi-
dentíment en modalitat diferent
habitualment declina en el
tetracord dòric sense
canviar de tònica. En les cançons per
ment, també passa fins en el
mode major més lluny del
dòric per la mediant major,
més no s'hi troba tan insistint
com en la cançó mallorquina.

Per una observació la d'En. Puig
la de les cançons dins l'ambient
de dominant marçcant del
la menor modern a la cadensa
hipodòrica. (Cançons de breu
a de feballada.

Del major a menor i viceversa.
quasi canvi de tint més modern;
generalment, no el canvi és reiterant
que allavors té un resultat de
velluria embeladora.

Alguns dels Píros que Puig
classifica com modulacions ar-
mòniques jo no els veig sentit sinó
com a modulacions modals
molt pronunciades. amb l'har-
monitzador ^{al} ~~tot~~ interpretat
la funció tonal ~~resumida~~ ~~en~~
sentir demostrari de l'har-
monitzador musical

Mo d'abitats

Es alesh d'òrica; es troba en la
mista cançó: ens sembla es divideixen
en dos grups; les de treballada en
descans en el ~~retroced~~ descendint
i en el més auster, de ve
piscina. El primer en la can
çó de treballada sobretot
mallaquina. I les altres
es troba bastant en la cançó
de (pobre)

Spolidia: Odeu; cançó en
general per careres; per la 4ª cançó
tada frito dur a tota arella natural

En cançó en ~~Spolidia~~ i ~~Hipodamia~~
demonien; no este conforme amb
ells; es des modes tenen la
característica de la 2ª baixos, que
l'habla molt insculat en la mista
cançó mista; però modul mista
i surien d'abast amb el treball d'òrica

L'estudi de Puçit és un estudi
de melòdica paral que tant es
munies catalans haurien de
llesir i penctar. La primera
des girs melòdics catalans
ben alutitats i estimats, bent
los penctar dintre el puru cen
ter musical podria ^{donar} una
personalitat a la nostra muni
ca que's podria riure
de tot l'entorsec de debures
del modernisme vocal
del dia i arbitrar d'anni el
dia.